

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellet nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet. **Ant.** Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak. **Ant.** Megkented olajjal /fejemet * színiültig töltöd /kelyhemet. És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján. Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen /időki. **Ant. D.U. 159**

1. A- ve ve- rum Corpus na-tum de Ma-ri- a Vir-gi- ne.
2. Ve- re pas-sum im-mo- la-tum in cru-ce pro ho-mi-ne.

3. Cu- jus la-tus per-fo-ra-tum flu- xit a-qua et san-gui- ne.
4. Es- to no-bis prae-gus-ta-tum mor-tis in ex- a- mi-ne.

5. O Je- su dul- cis! 6. O Je- su pi- e! 7. O Je- su fi- li Ma-ri- ae.

(Üdvözlég, igaz Test, ki Szűz Máriától születél! Valóban szenvedtél, s feláldoztad magad a keresztfán az emberért. Kinek átvert oldalából vér és víz folyt! Add, hogy veled táplálkozhassunk majd a halál megpróbáltatásában is! Ó édes Jézus! Ó kegyes Jézus! Ó, Mária fia, Jézus !)

D. U. 168 1. Zálogát adad, ó Jézus, örök szeretetednek, rendelvén e nagy Szentséget, és adván tiednek, hogy teveled egyesüljünk, s téged viszont szeressünk; örök hála és imádás legyen azért nevednek. **2.** Irgalmodban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, és ellened elkövetett sok hálátlanságunkat. Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál; eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat. **3.** S hogy haláloed szent emlékét minden nap megülhessük, hagyta ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. Csodálatos kincset adtál, és közöttünk maradtál; véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk.

D.U. 171 1. Üdvözlég, Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség! Téged szívből mind imádunk, oltárodnak trónján áldunk.

R.) Üdvözlég szent Szakramentom! Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom!

2. Ha szenteknek nagy szívével, angyaloknak lángnyelvével, köszönhetne minden lélek, méltón úgy sem dicsérnének. **R.) 3.** Öntsd szívembe olajodat, égesd benne világodat, nagy Szentség, ó térj be hozzám, mert szívem csak téged kíván. **R.) 4.** Életünknek végöráján, hogy ne ejtsen meg a Sátán, te légy erős én gyámolom, mert csak nálad van oltalom. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 190

1. Az Urístenet magasztalom, jóvoltáról gondolkodom, irgalmához folyamodom, mert meghallgat, azt jól tudom. **2.** Csodálatos tetteiről, szabadító erejéről, emlékezem jóvoltáról, bizodalmat veszek abból. **3.** Mert ő erős hatalommal, dicsőséges szent jobbával az ő népét megmentette, fogságából kivette. **4.** Úgy vezette szent Egyházát, mint jó pásztor kedves nyáját, ételéről gondoskodott, utat neki ő mutatott. **5.** Hálát adjunk az Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek, három személy Fölségének, egymivoltú Istenségnek.

KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE: ÚRNAPJA

SOLEMNITAS SACRATISSIMI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI

Urunk, Jézus Krisztus, te ebben a csodálatos szentségben kinszenvedésed emlékét hagyta ránk. Add, kérünk, tested és véred szent titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyümölcseit szüntelenül élvezzük. Aki él és uralkodik az Atyaistennel és a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK // A Év MTörv 8, 2-3, 14b-16a / 1Kor 10,16-17 / Jn 6,51-58 // **B Év** Kiv 24, 3-8 / Zsid 9, 11-15 / Mk 14, 12-16. 22-26 // **C Év** Ter 14, 18-20 / 1Kor 11, 23-26 / Lk 9, 11b-17

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 187

1. Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat, millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat! Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett, Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtetett.

R:Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett, Forrassz egyé békeességben minden népet s nemzetet!

2. Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk, a keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként. Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér, áldozat az Isten-Bárány, Krisztus teste a kenyér. **R:**

3. Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren, a szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen! Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk, Minden dalunk zengő zsolttár, tömjénillat a hitünk. **R:**

4. István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod, borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod! A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa, most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga. **R:**

INTROITUS: D.U. 131b CIBAVIT EOS 80. zs. 17.2.3.11

Amint Isten a pusztai vándorlás során csodálatosan táplálta népét, majd bevezette őket a tejlel-mézrel folyó földre, ugyanúgy táplálja Egyházát is földi vándorlása idején, majd bevezeti őket abba az országba, ahol Ő maga lesz örök táplálékunk. Ő hozott ki minket Húsvétkor „Egyiptom földjéről”, a szolgaság házából, s ő jóllakat minket, ha „megnyitjuk szájunkat”, tehát élő vággal kívánjuk őt magát táplálékul. Ünnepelje hát teljes díszrel e nagy titkot ma az Egyház!

Táp-lál-ta ő- ket a ga- bo-na ja-vá- val, s a kő- szik-lá- ból jól-la- kat-ta

ő- ket méz- zel. Al-le-lu- ja, al- le- lu- ja. (8.t.) † *

Örvendeztetek a mi segítőknek, az / Istennek, * ujjongjatok Izráel / Urának!

Kezdetek énekbe és hozzátok elő a / dobot, * a kedves lantot a citerával / együtt!

Én vagyok a te Urad Istened † aki Egyiptom földjéről kihoztatlak / téged, * nyisd meg szádat és én jóllakatlak / téged! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor * és mindörökkön örökké / ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 419

Kyrie eleison: Üdvözítő szent Királyunk, ki étkünk vagy, s orvosságunk, szent testedben. Kyrie eleison.

Christe eleison: Ki magadat értünk adtad, e világot megváltottad, szent véredben. Christe eleison.

Kyrie eleison: Add a békét Egyháznak, nyújtsd zálogát országodnak e szentségben. Kyrie eleison.

GRADUALE: D.U. 131 b / 1 OCULI OMNIUM 144. zs. 15-16 v.

A földi táplálékban is Isten gondoskodó szeretetének jelét kell látnunk, sőt tisztelnünk. Amint Krisztus a csodálatos kenyérszaporítással készítette elő az Oltáriszentség megígérését, a mi mindennapi kenyérünk is figyelmeztessen mindig arra, hogy az igazi szellemi Kenyérre, Krisztusra vágyakozzunk.

R.) Mindenek szeméj tebened bíznak, Uram, *

mert te adsz nekik eledelt alkalmas időben.

V: Föltárod a te szent kezeidet, * és betöltesz minden élőket ál/dásoddal.

Te adsz nekik... Mindenek szeméi ...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Jeruzsálem, szentek otthona, * dicsérd fölséges Istened! 147.12a v.

B Veszem az üdvösség kelyhét, * és az Úr nevét hívom segítségül. 115.zs.13. v.

C Pap vagy te mindörökké, * Melkizedek rendje szerint. 109. zs. 4bc v.

ALLELUJA: CARO MEA Jn 6, 56-57

V.1) Az én testem valóban étel, * és az én vérem valóban ital.

V.2) Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, * bennem marad és én őbenne.

Vagy: Jézus mondja: † „ Én vagyok az égből szállott élő kenyér. * Aki eszik ebből a kenyérből, örökké élni fog. ” Jn 6, 51-52

SZEKVENCIA: D.U. 131c: LAUDA, SION SALVATOREM

Aquinói Szent Tamás fenséges verse, melyben az Oltáriszentség titkára tanítjuk önmagunkat és egymást, s egyben e titok szemlélése, az imádás és szeretet szavait fakasztja szívünkéből.

1. Dicsérd, Sion, Megváltodat, vezéredet, pásztorodat, áldja hangos éneked.

Ahogy bírod, akként merjed, bármi nagyak énekeljed, méltón nem dicsérheted.

2. Nagy titokról szól az ének: élet élő kút fejének, a Kenyérnek hódolunk.

Melyben, midőn halni készül, magát adja örök részül társainak Krisztusunk.

3. Legyen teljes, legyen zengő, legyen vidám s hozzá illő, szívből fakadt énekünk.

Annak titkát fontolgatva, magát Jézus miképp adta táplálékul minékünk.

4. Az új Király asztalára Kenyér szállott, égi Pászka, elavult a régi már.

Fut az újtól ami régi, nap az éjjelt fölcseréli, fut a fénytől a homály.

5. Amit Krisztus tett ez estén, hagyta, hogy rá emlékezvén cselekedjük mi is azt.

Áldás fakadt törvényéből, így lesz borból és kenyérből üdvösséges áldozat.

6. Drága titka szent hitünknek, testé – vérré lényegülnek, bor s kenyér, mi volt előbb.

Régi rend itt újnak enged, szárnya lankad észnek, szemnek, élő hitből végy erőt.

7. Más és más, de nem lényegben, csak jel szerint más színekben menyébi jók rejlenek.

Vére ital, teste étel, mégis ott van teljességgel mindkettőben Istened.

8. Aki veszi, meg nem osztja, meg nem töri, nem szakasztja, oszthatatlan eledel.

Veszi egy és veszik ezren, rövidséget nem lát egy sem, fogyasztják és nem fogy el.

9. Veszik jók és veszik rosszak, csakhogy különféle sorsnak részesei ők vele.

Rosznak halál jónak élet, ilyen az egyforma étek különböző ereje.

10. Íme, étke angyaloknak Kenyere lett vándoroknak, eledele jó fiaknak, ebnek adni nem való!

Izsák ennek képe, árnya, áldozatra kész oltára, húsvétbarány áldozása s hulló manna, égi jó.

11. Igaz Kenyér legfőbb Pásztor, Jézus, óvj az elbukástól, te táplálj és te palástolj, s add, hogy a feltámadáskor, legyen nálad kész helyünk!

Te, ki mindent bírsz és értesz, földi létben táplálsz, éltetsz, add, hogy lássunk, Dicsőséges, s társulván a boldog néphez, lakomádban részt vegyünk. Ámen, alleluja.

OFFERTORIUM: G. H. 241 SACERDOTES DOMINI Lev 21, 6.8.

Az Eukarisztia a legnagyobb tisztaságot kívánja meg, elsősorban a szolgáló papságtól, de azoktól is, akik a hívek általános papsága révén részesülnek benne.

Az Úr papjai illatáldozatot és kenyeret ajánlanak fel Istennek, +

R.) és ezért Istennek van/nak ők szentelve, *

és nem szennyezik be az Ő nevét, al/lelujja.

V. Legyetek tehát szentek, mert én /is szent vagyok, †az Úr, aki megszentem/lem őket. **R.**

D.U. 157

1. Imádlak és áldlak, Isten, rejtelem! Kenyér és borszínben titkon vagy jelen.

Néked szívem, lelkem átadja magát, / mert Téged szemlélve elveszti magát.

2. Látás, ízlés, érzék megcsalódhatik, de a hallás rólad hittel biztosít:

Hiszem azt, mit hinnem Isten Fia szab, Igéd igazánál mi van igazabb?!

3. A keresztfán rejtéd Isten-voltodat, itt a színek rejtik emberarcodat,

De én mind a kettőt hiszem s vallhatom, kérve, amit kért a bűnbánó lator.

4. Ahogy Tamás látta, nem látom sebed, mégis Istenemnek vallak tégedet.

Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak, Tebened reméljek, s téged

vágyjalak. **5. Urunk halálára emlékeztető, áldott Kenyér, élő s embert éltető!**

Add, hogy éljen lelkem belőled csupán, s jó ízét tebened ne veszítse szám.

6. Kegyes Pelikánom, Uram Jézusom! Szennyes vagyok, szennyem véreddel mosom.

Elég volna egy csepp, hogyha hullna rá. Világ minden bűnét

meggyógyítaná... **7. Jézus, kit csak rejtve szemlélhetlek itt! Mikor lesz, hogy**

szomjas vágyam jóllakik? Hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat, leljem

szent fényedben boldogságomat!

COMMUNIO: D.U. 160 d QUI MANDUCAT CARNEM Jn 6, 56 / 22. zs.

A- ki e-szi az én tes-te-met és isz-sza az én vére-met,

én-ben-nem ma-rad, és én ő-ben-ne, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.